

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนพานพิทยาคม จังหวัดเชียงราย

The Result of Using Guidance Activities Package to Promote Appropriate Sexual Attitudes of Mathayom Suksa 4 Students of Phanpittayakom School, Phan, Chiangrai

ณิลุบล เจริญรุ่งมาลา (Nilubon jaroonrungmala)* นิธิพัฒน์ เมฆขจร (Nitipat Makhachorn)**

ลัดดาวรรณ ณ ระนอง (Laddawan Na Ranong)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลการส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว (2) เปรียบเทียบผลการส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลองและ (3) เปรียบเทียบผลการส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนกลุ่มทดลองภายหลังการทดลองกับระยะติดตามผล

กลุ่มตัวอย่าง ที่ศึกษาเป็นนักเรียนในโรงเรียนพานพิทยาคม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 40 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง แล้วสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (1) แบบวัดเจตคติทางเพศที่เหมาะสม (2) ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสม และ (3) ข้อเสนอแนะ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า (1) ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวนักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติทางเพศที่เหมาะสมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวมีเจตคติทางเพศที่เหมาะสมสูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (3) นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติทางเพศที่เหมาะสมหลังการทดลองสูงกว่าระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ ชุดกิจกรรมแนะแนว เจตคติทางเพศ มัธยมศึกษา

* นักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

*** รองศาสตราจารย์ ดร.หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4 The
4th STOU Graduate Research Conference

Abstract

This research was a quasi-experimental research with three purposes (1) to compare appropriate sexual attitudes of the experimental group, before and after using guidance activities package (2) to compare appropriate sexual attitudes between the experimental group using guidance activities package and the control group getting information after the treatment and (3) to compare and promote appropriate sexual attitudes of the control group after the treatment and follow up periods. The sample group which was Mathayom 4 students of Phanpittayakom school, Phan ,Chiangrai Province in academic year 2013, total of 40 students taken from sampling and simple random to the experimental group and the control group, 20 each. The instruments used in this research were (1) the appropriate sexual (2) the guidance activities package (3) the information package to promote appropriate sexual attitudes and given information. Statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation and T-Test

The research findings revealed (1) after using guidance activities package, the experimental group had higher appropriate sexual attitudes of statistically significance level of .01 (2) after the treatment, the experimental group using guidance activities package had higher appropriate sexual attitudes than the control group of statistically significance level of .01 and (3) the experimental group had higher appropriate sexual attitudes than follow up periods of statistically significance level of .01

Keywords: Guidance activities package , Sexual attitudes, Mathayom Suksa

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

บทนำ

ในปัจจุบันเราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าสังคมไทยของเรากำลังเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ มากมาย และปัญหาที่มีผลกระทบต่อการแสดงออกทางเพศโดยตรง เช่น ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศ ปัญหาความรุนแรง ความคาดหวังจากคนรักหรือแฟน การทำแท้ง การแสดงอารมณ์และความรู้สึกทางเพศ ก็ยังคงเป็นปัญหาที่สะสม ขยายตัวและทวีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งหากวิเคราะห์ดูปัญหาเหล่านี้แล้วก็พบว่า สาเหตุที่สำคัญส่วนหนึ่งนั้นก็มาจาก เจตคติที่ไม่เหมาะสมที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศในสังคมไทย การสร้างเจตคติที่เหมาะสมให้กับนักเรียนจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมได้ จึงกล่าวได้ว่าเจตคติเป็นความรู้สึกนึกคิดที่สั่งสมมาจากประสบการณ์ มีผลต่อการแสดงออกเป็นพฤติกรรม ถ้าต้องการให้เกิดพฤติกรรมที่มุ่งหวัง ควรจะ เปลี่ยนแปลงเจตคติก่อนเพราะเห็นว่าการปลูกฝังเจตคติ หรือความตั้งใจ หรือความเชื่อ เป็นปัจจัยทำให้บุคคลแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่คาดหวังได้ อย่างที่เรียกว่า เจตคติเป็นตัวขับเคลื่อนหรือผลักดันพฤติกรรม

เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากทดลองสิ่งใหม่ๆ ขาดประสบการณ์ชีวิต มองเข้าข้างตนเองมากเกินไป และคิดว่าสิ่งเลวร้ายต่างๆ คงไม่เกิดขึ้นกับตนเอง ความคิดอ่านยังไม่เจริญสู่วุฒิภาวะเพียงพอที่จะเข้าใจและตระหนักถึงผลเสียที่จะตามมา และเมื่อวัยรุ่นเกิดปัญหาการตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจ ฝ่ายชายมักไม่มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ ภาระและความรับผิดชอบจึงตกอยู่กับฝ่ายหญิงและครอบครัวเพียงฝ่ายเดียว จันทรีทิศา พุกยานนท์ (2538)) จึงอาจส่งผลให้เด็กที่เกิดมาก็จะมีขาดการเลี้ยงดูที่ถูกต้องเหมาะสมเนื่องจากวัยรุ่นยังไม่มีความรู้ในการเลี้ยงดู ไม่มีความพร้อมในการเลี้ยงดูเพราะยังไม่ได้อยู่ในวัยทำงาน จึงไม่มีรายได้มาเลี้ยงดู จากปัญหาที่ผู้วิจัยได้ค้นพบและต้องการการที่จะพัฒนา ส่งเสริมด้านพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนในปัจจุบัน ได้แก่ ปัญหาทางจิตใจและอารมณ์ วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจ มักจะมีความรู้สึกที่ตนเองทำผิด เกิดความละอายใจไม่กล้าสู้น้ำคนอื่นในสังคม อีกทั้งจะเกิดความวิตกกังวลต่ออนาคตตนเอง การคลอดลูก และการเลี้ยงดูลูก และคนรอบข้างไม่ยอมรับ ไม่ให้อยู่ ก็อาจจะเกิดปัญหาทางสังคมตามมามากมาย เช่น การทำแท้ง การฆ่าตัวตาย ปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง เป็นต้น สุรภี เรืองสุวรรณ (2555)

ครูมีบทบาทหน้าที่ในการให้ความรู้ อบรมสั่งสอนศิษย์ ให้ได้พัฒนาในทุกด้าน และควรเสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่อง เจตคติทางเพศที่เหมาะสม การแก้ปัญหาให้นักเรียนมีกิจกรรมทางเลือกมากขึ้นโดยการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนว ให้นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างสร้างสรรค์หลากหลายมุมมอง และมีการแสดงออกทางเพศที่เหมาะสม โดยมีครูที่คอยให้คำปรึกษา และการประสานพลังทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันดูแล ทั้งในแง่ให้ข้อมูล การสร้างความคิดและมีเจตคติทางเพศที่เหมาะสมเพื่อนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่เหมาะสม

กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นพบความถนัด ความสามารถ และความสนใจของตนเอง ส่งเสริมในการสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ชีวิตจริงและสังคมในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้พัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติและส่งเสริมเจตคติทางเพศให้แก่แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลอง
3. เพื่อเปรียบเทียบผลการส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนกลุ่มทดลองภายหลังการทดลองกับระยะติดตามผล

วิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Quasi-experimental Research) ซึ่งมีวิธีการวิจัยดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

- 1) จัดเตรียมแบบวัดเจตคติทางเพศ เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลอง (Pre-test)
- 2) ศึกษาวิธีการและขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมแนะแนว พร้อมทั้งจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม
- 3) นัดหมายกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวและโปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะในวันเวลาที่กำหนด โดยทำการปฐมนิเทศในวันแรกก่อนเริ่มทำกิจกรรมเพื่อรับทราบและเรียนรู้กฎกติการ่วมกัน

2. ขั้นดำเนินการวิจัย

- 1) ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่าง ก่อนการทดลองในครั้งแรก และบันทึกข้อมูลคะแนนที่ได้ไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป
- 2) ดำเนินกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสมกับกลุ่มทดลองและให้ข้อเสนอแนะกับกลุ่มควบคุม แก่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 20 คน จำนวน 12 กิจกรรม จัดกิจกรรมละ 1 ชั่วโมง

3. ทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)

เมื่อจัดกิจกรรมแนะแนวแล้วเสร็จ ผู้วิจัยใช้แบบวัดเจตคติทางเพศ ให้กลุ่มตัวอย่างอีกครั้งเพื่อทดสอบหลังการทดลองและบันทึกคะแนนไว้เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4. ระยะติดตามผลการทดลอง

หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ผู้วิจัยทำการทดสอบการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบวัดเจตคติทางเพศที่เหมาะสม ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมและบันทึกข้อมูลคะแนนที่ได้ไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1 ประชากร คือ นักเรียนในโรงเรียนพานพิทยาคม อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษาที่ 2555 จำนวน 474 คน

2 กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนในโรงเรียนพานพิทยาคม อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปี
การศึกษาที่ 2555 จำนวน 40 คน ที่เลือกมาแบบเจาะจง แล้วสุ่มอย่างง่าย
เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 20 คน

3 ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ ชุดกิจกรรมแนะแนว และข้อสนเทศ

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ เจตคติทางเพศที่เหมาะสม

วิธีการสร้างเครื่องมือวิจัย

มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แบบวัดเจตคติทางเพศที่เหมาะสมผู้วิจัยมีรายละเอียดการสร้างดังนี้

1) ศึกษารายละเอียดเนื้อหาของตัวแปร ที่จะทำการวิจัยจากเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำไป
เขียนนิยามปฏิบัติการ และขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2) กำหนดโครงสร้าง ของแบบวัดโดยสร้างประโยคคำถามภายใต้ขอบข่ายเนื้อหาตามนิยามปฏิบัติการ
ตามวัตถุประสงค์และนิยามปฏิบัติการ

3) นำแบบวัดเจตคติทางเพศฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของ
ข้อความ การใช้ภาษาและความครอบคลุมของเนื้อหา พร้อมทั้งรับการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่
ปรึกษา

4) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบวัดเจตคติทางเพศที่เหมาะสม ด้วย
วิธีการ IOC (Index of item objective congruence) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน
4 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการที่ผู้วิจัยกำหนด)
โดยมีค่าระหว่าง 0.50 – 1.00

5) ผู้วิจัยนำแบบวัดเจตคติทางเพศมาปรับตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยเสนอให้อาจารย์ที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาให้ความเห็นชอบอีกครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือก่อนนำไปใช้

6) ผู้วิจัยนำแบบวัดเจตคติทางเพศ ที่รับการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อตรวจสอบความ
เที่ยงของเครื่องมือทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.88 หากค่าอำนาจจำแนกรายข้อ มีค่าระหว่าง 0.43 - 0.60 จากทั้งหมด 70
ข้อ เหลือ 55 ข้อ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 100 คนโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เพื่อหาคะแนนที่มี
ลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน โดยใช้แบบวัดเจตคติทางเพศ ที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว

2. ชุดกิจกรรมแนะแนวทั้งหมด 12 กิจกรรม (สำหรับกลุ่มทดลอง) ผู้วิจัยมีรายละเอียดการสร้างดังนี้

1) ศึกษารายละเอียดเนื้อหาของตัวแปร ที่จะทำการวิจัยจากเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
นำไปเขียนนิยามปฏิบัติการ และขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

2) กำหนดโครงสร้าง ของชุดกิจกรรมแนะแนวโดยสร้างกิจกรรมภายใต้ขอบข่ายเนื้อหาตามนิยามปฏิบัติการ จัดสร้างชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสม ตามวัตถุประสงค์และนิยามปฏิบัติการ

3) นำชุดกิจกรรมแนะแนวฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความ การใช้ภาษาและความครอบคลุมของเนื้อหา พร้อมทั้งรับการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

4) นำชุดกิจกรรมแนะแนวไปตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยวิธีการ IOC (Index of item objective congruence) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งทางเนื้อหาและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการที่ผู้วิจัยกำหนด มีค่าระหว่าง 0.75 -1.00

5) ผู้วิจัยนำชุดกิจกรรมแนะแนวมาปรับตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์พิจารณาให้ความเห็นชอบอีกครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือก่อนนำไปใช้

6) ผู้วิจัยนำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว โดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว จำนวน 12 กิจกรรม ตามวันเวลาที่กำหนดไว้

3. กิจกรรมแนะแนวโดยให้ข้อสนเทศ (สำหรับกลุ่มควบคุม) ผู้วิจัยมีรายละเอียดการสร้างดังนี้

1) ศึกษารายละเอียดเนื้อหาของตัวแปร ที่จะทำการวิจัยจากเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำไปเขียนนิยามปฏิบัติการ และขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2) กำหนดโครงสร้าง ของข้อสนเทศ โดยสร้างข้อสนเทศภายใต้ขอบข่ายเนื้อหาตามนิยามปฏิบัติการ จัดสร้างโปรแกรมการให้ข้อสนเทศเพื่อส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสม ตามวัตถุประสงค์และนิยามปฏิบัติการ

3) นำข้อสนเทศฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความ การใช้ภาษาและความครอบคลุมของเนื้อหา พร้อมทั้งรับการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อความสมบูรณ์ของโปรแกรมก่อนนำไปใช้

4) ผู้วิจัยนำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน เข้าร่วมข้อสนเทศ ตามวันเวลาที่กำหนดไว้

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์การส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพานพิทยาคม จังหวัดเชียงราย

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

ตารางที่ 1. ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสมก่อนและหลังการทดลองของ
 นักเรียนกลุ่มทดลอง (n=20)

การทดลอง	ค่าสถิติ		
	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนการทดลอง	108.40	12.33	10.73**
หลังการทดลอง	162.15	12.45	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 1 พบว่า ภายหลังจากทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติทางเพศที่เหมาะสม สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสมหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n = 20)

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติ		
	$\bar{X}$	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	162.15	12.45	10.44**
กลุ่มควบคุม	141.30	7.07	

จากตาราง 2 พบว่า ภายหลังจากทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติทางเพศที่เหมาะสมสูงกว่ากลุ่มทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสมระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง

การทดลอง	ค่าสถิติ		
	$\bar{X}$	S.D.	t
หลังการทดลอง	162.15	12.44	3.89**
ระยะติดตามผลการทดลอง	150.70	11.95	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า ภายหลังจากทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติทางเพศที่เหมาะสมสูงกว่าระยะติดตามผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพานพิทยาคม จังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1.นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพานพิทยาคม จังหวัดเชียงราย มีเจตคติทางเพศสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่กล่าวว่า หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวนักเรียนจะมีเจตคติทางเพศที่สูงขึ้นกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว ผลที่ได้ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 แสดงว่าชุดกิจกรรมแนะแนวมีประสิทธิภาพดีทำให้นักเรียนมีเจตคติทางเพศที่สูงขึ้น

2.นักเรียนที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติทางเพศนั้น มีเจตคติทางเพศที่สูงกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่กล่าวว่า นักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสมจะมีเจตคติทางเพศที่เหมาะสมสูงกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะเพียงอย่างเดียว

3.หลังระยะการทดลอง 4 สัปดาห์นักเรียนมีเจตคติทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างจากหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 เนื่องจากมีระยะเวลาที่สั้นในการส่งเสริมที่ต่อเนื่องและความร่วมมืออย่างจริงจังในเรื่องการส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสมทั้งครูและนักเรียน จึงทำให้เจตคติทางเพศที่เหมาะสมลดลง ซึ่งในระหว่างที่นักเรียนได้รับการส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสมนักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีต่อเนื่อง แต่เจตคติเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและใช้เวลา นักเรียนย่อมพบกับสถานการณ์ ปัจจัยและเหตุการณ์ต่างๆมากมาย ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของเจตคติ ดังนั้นหากนักเรียนมีโอกาสร่วมกิจกรรมแนะแนวอย่างต่อเนื่องในระยะเวลาที่มากกว่านี้ มีการติดตามและประเมินผลเพื่อวัดความคงทนของพฤติกรรม และต้องอาศัยความร่วมมือหลายฝ่ายให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปบูรณาการในการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อส่งเสริม ป้องกัน ช่วยเหลือ และแก้ไขเพื่อส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสมให้กับนักเรียนต่อไป โดยอาจมีการปรับปรุงชุดกิจกรรมแนะแนวให้ทันสมัยและสอดคล้องกับเนื้อหา เช่น สื่อวีดิโอ เกมส์ อุปกรณ์การเรียน ใบงาน เป็นต้น

2. ควรมีการจัดให้นักเรียนทุกระดับชั้นได้ทำกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสม โดยจัดให้มีการวัดระดับเจตคติทางเพศระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย แล้วจัดกิจกรรมแนะแนวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเจตคติทางเพศที่เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนทั้งสองระดับได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นร่วมกันและช่วยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

3. ควรมีการจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่องเพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่คงทนและถาวร โดยจัดให้มีกิจกรรมแนะแนวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเจตคติทางเพศที่เหมาะสมร่วมกับกิจกรรมอื่นๆ เพื่อไม่ให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนาเจตคติทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนมัธยมศึกษาในทุกระดับชั้น เพื่อให้นักเรียนในระดับชั้นอื่นๆที่มีพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสมได้รับการส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสม แล้วเกิดพฤติกรรมที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องและคงทน

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสมกับนักเรียนกลุ่มอื่นๆ เช่น นักเรียนโรงเรียนขยายโอกาส นักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบว่าชุดกิจกรรมแนะแนวสามารถนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่นได้และได้ผลไม่แตกต่างกัน นักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมขึ้นในลักษณะที่ต่อเนื่องและคงทน

3. ควรมีการติดตามผลนักเรียนกลุ่มทดลองในระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษาที่สูงขึ้นด้วย เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวให้เหมาะสมกับเพศและวัยในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นให้ได้รับการส่งเสริมเจตคติทางเพศที่เหมาะสมด้วยเช่นกัน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ โรงพิมพ์คุรุ

กรุงเทพมหานครวิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการแนะแนว

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

จันทจิรา พุกยานานนท์ (2538) พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น สงขลานครินทร์เวชสาร 12(3) 141-144

จิราภา เต็งไธรัตน์ และคณะ (2547)"จิตวิทยาทั่วไป" กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ช่อลัดดา ขวัญเมือง (2541)"กิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน" กรุงเทพมหานคร พิมพ์ดีด

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุญ (2549) "ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ" กรุงเทพฯ แอคทีฟพริ้นท์ ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พิตร ทองชั้น (2544) "หลักการวัดผล" กรุงเทพฯ โอเดียนสโตร์

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2544) "การวัดด้านจิตพิสัย" กรุงเทพมหานคร สิริวิยาสาน

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2553) "จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย" กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สำหรับการประเมินการศึกษาครั้งที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2/2544.

สุรภิเษก เรืองสุวรรณ (2555) คู่มือเลี้ยงลูก เพศสัมพันธ์ ชมรมจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่นแห่งประเทศไทย กันยายนที่ 10 สิงหาคม 2557 จาก <http://www.rcpsycht.org/cap/book04.php>

Egger, R. and Mathias, T. HIV/AIDS – Related knowledge, Attitudes, and Practice Among Managum Secondary Scholl Student. n.p, 1993.

Grande, Perer P. "Atitudes of Counselors and Disadvantaged Students Toward School Guidance," The Personal and Guidance Journal 46(124): 889-892

Lee, Michele. Life Issue : Teenage Sexuality. New York : Marshall Cavendish, 1993.

Offer, Danfel. "Sexual Behavior of A group of Normal Adolescents," Medical ASpects of Human Sexuality. 9 (September 1971) : 40 – 49.

Rogers, Dorothy. The Psychology of Adolescent. New Jersey : Prentice – Hall, 1970.

